

Villa Granly, Hornbæk
2. 6. 1912

"Hvisseme" vilde sende varm hilsen, om de vidste jeg
ofte, da er besværet for dem begge.

Kjære Kiske og Tante!

Jeg maa ta eder under ét og sige
eder begge tak for det korte hyggelige sam-
vær, det var jo ikke meget, men noget er
bedre end intet. Jeg tænker saa paa eder
begge, naar jeg vandrer omkring her i eders
skjønne Danmark. Javist er her vakkert
baade i skovene, hvor de valdige furuer og
graner rager høit op over den lysgrønne
underskov - den blanding af løv og nål vil-
de aldrig trives hjemme - og i klitterne nede
ved det blaa Kattegat, og de lave huse halvt
skjult af blomstrende frugttrær ser fortryllende
ud. Hyggeliger er de ogsaa, det erfor jeg de

dage jeg var gjest hos „misserne“, som jo har
sit hjem i et saadant lidet fiskerhus. Det
var svært hyggeligt at være hos dem, saa
snille og hjertensgode de er, og saa flinke! tank,
de gjør alt arbejde selv, har ikke spor af hjælp
herude, og glæde og fornøiede er de altid og
har altid tid tilovers for andre, Nu er jeg
installeret i et pensionat bare nogle faa skridt
fra dem, og det er godt, for ellers vilde ensom-
heden bli mig altfor følelig, eftersom jeg for
tiden er eneste gjest her, først midt i maanedens
ventes flere. Jeg har været henne og set mig
om i et af de store pensionater med de store
priser, hvor der er mennesker nok, men der
kunde jeg bare faa et værelse som dit Trøld-
houg-værelse. Tank, for den pris jeg her gir for

et rigtig hyggeligt med udsigt til søen og den
deilige aftenhimmel. Saa blev ogsaa min smille
værtinde saa lang i ansigtet da jeg talte om
at flytte, at jeg nok tanker jeg blir hvor jeg er,
huds de ensomme maaltider. Tu verden, hvor
cyklerne florerer herude! jeg ønsker jeg havde
mig en og kunde rulle henover de endeløse
landeveie, dem jeg forresten ikke egentlig færdes
paa, da skoostierne er mere tiltalende. Frk. Hede,
man og jeg gear deilige ture, Jette er mindre god
tilbens, og saa sidder vi hver formiddag nogle
timer sammen nede hos dem med haandarbeide
og hoihlesning, vi holder paa med „Bente Gylden-
løv“ af Børge Jansen. Det er saa deiligt at varme
sig ved deres ovn, for I kan tro det er ikke
bare paa Troldhaugen der brænges ild i ovnen;

her er saa hundekoldt, saa jeg er glad ved alt hvad jeg har med mig, af vintertoi, og solen har slet ikke lyst at skinne ordentlig, eller kanske den ikke faar lov for isbjergene i Atlanterhavet, det tror jeg nærmest, tilsløret er den ialfald bestandig.

Og hvordan er det hos eder? underlig ensomt efter al selskabeligheden, eller fredeligt og godt? Mon hjemkomstens og husvæsenets første bevarligheder nu er overstaaet, Niskeman? jeg haaber det, saa du kan faa nogle rolige dage, før I faar gæster. Mon det gaar glat med folket paa Tasset? gid I ikke gaar paa naaler for dem, for da blir ingen hygge. Hils dem venlig fra mig, ligesaa Marie, om I ser hende. Hils ogsaa Hanna og Lisa, og hav det saa godt, I kjære to, som det inderlig ønskes af eders eldied hengivne

Betten.

Skammelig nok var det mørket da jeg kl. 9 om aftenen kom til Helsingør, saa der blev intet af nogen tur til Kronborg, jeg maatte bare ty ind i restauranten de to timer. Nu faar jeg se til at læ mig en tur derhen en dag, eller ialfald til Hellebæk og de steder deromkring.